

Reformers Gennemførelse, da ville vi finde, at det parlamentariske System har bevist sin Kraft i det sociale Lovgivningsarbejde. Lad mig ogsaa nævne, at dette System har af sig selv medført, at der er kommet et bedre Samarbejde i Gang mellem dette og det andet høje Ting, end der har været i lange, lange Tider, og at dette Samarbejde netop har givet sig Udtryk ogsaa i de Reformers, som jeg her allerede har nævnt. Dette Samarbejde skulde gerne vinde og vare. Men efter min Opfattelse kan dette kun ske i Kraft af det parlamentariske System. Endnu skal jeg nævne, at det parlamentariske System har bidraget til at jævne Vejen for et Tillidsforhold mellem Konge og Folk, som tidligere Tiders Misregimente ikke har kendt, et Tillidsforhold, som ogsaa gerne skulde vinde og vare. Og saaledes kunde man blive ved at trække op Punkt efter Punkt, som vilde vise, hvilken uhyre Betydning det parlamentariske System har, hvilken Rigdom af sociale Reformideer det rummer, og hvilke Betingelser det skaber for at gennemføre dem og for Samarbejdet mellem de forskellige Statsfaktorer.

Netop ud fra den Betragtning er det, at det Flertal, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale, hævder, at det, som vil være det tjenligste ogsaa med Hensyn til Fremtidens Politik, er en Regering, der støtter sig til Flertallet i dette Ting, og overfor en saadan eventuel Regering ville vi gerne manifestere, at vi ere villige til et godt og loyalt Samarbejde. Naar man nu ser det store Antal Resolutioner, der vedtages i demokratiske Kredse rundt om i Landet, og som alle gaa ud paa at hævde, at det parlamentariske System bør bevares, forstaar man, at dette System er i den Grad trængt ind i det danske Folks Bevidsthed, at det vil være umuligt at trænge det ud deraf. Ingen Albertiskandale med de politiske Spekulationer, der kunne bygges derpaa, vilde formaa noget som helst i saa Henseende. Derfor ønsker jeg paa mit Partis Vegne at sige, at vi selvfølgelig bøje os for alle parlamentariske Former, men at vi kun se en rolig Fremtidsudvikling for Folk og Fædreland i Møde, naar Udviklingen ikke brydes, men den kommende Regering søger at støtte sig til Flertallet i dette Ting, og for at give dette et saa solidt Udtryk som muligt tillader jeg mig paa Medforslagsstilleres og egne Vegne at anbefale samtlige Medlemmer af det høje Ting at stemme for vort Forslag til Beslutning, der lyder saaledes:

„Idet Folketinget udtrykker sin Sorg over den Ulykke, som P. A. Albertis Forbrydelser have bragt over Folket,

beslutter Tinget at udtale sin Villighed til at medvirke til at mildne Ulykkens Følger og sin Villie til under Ledelse af et Ministerium, der støtter sig til Flertallet i Tinget, at arbejde paa de Opgaver, hvis heldige Løsning Folket venter paa.“

K. M. Klausen: Rigsdagen begynder i Aar sit Arbejde en Uge før den i Grundloven fastsatte Tid, og det er under en ukendt Uro og Spænding i Befolkningen, at Arbejdet optages. Der er derfor i Aar større Grund end nogen Sinde tidligere til at faa et alvorligt Opgør med Regeringen. Den nuværende fungerende Regering har yndet at kalde sig Tillidens Ministerium, dens Presse og Venner have ved enhver Lejlighed søgt at slaa dette fast i Befolkningen, at den Regering, vi havde, var en Tillidens Regering, den henvendte sig med Tillid til Folket, og Folket kunde atter henvende sig med Tillid til den, Tillid avler Tillid, o. s. v. Men dette Tillidsforhold, der har været mellem Regeringen og Folket, det er nu stærkt rokket i sin Grundvold. Men det er dog ikke det værste. Det Tillidsforhold, der maa være i hvert Samfund, Mand og Mand imellem, er ogsaa blevet rokket, saaledes at vi snart ere komne til at staa saaledes, at ingen længer tør tro paa nogen eller noget.

Naar det danske Folk i saa stor Udstrækning, som Tilfældet er, har tabt Tilliden til Regeringen, saa tror jeg at kunne sige, at Grunden hertil er en dobbelt, den er baade af politisk og moralsk Karakter.

Lad os først se paa den politiske Side. Betragter man den sidst forløbne Sommer, viser det sig, at den har været ualmindelig rolig i politisk Henseende. Socialdemokratiet har afholdt en Række Møder ude over Landet med udmærket Tilslutning i Befolkningen. Men vi maa sige, at paa disse Møder have vi haft det meget roligt og hyggeligt; vi have aldrig eller saa godt som aldrig været generede af politiske Modstandere. Det er snart umuligt at kunne møde Regeringspartiets Mænd paa noget offentligt Møde ude i Landet. Selv om Mødet arrangeres lige udenfor de vedkommendes egen Dør, møde de ikke frem. Vi kunne naturligvis tage os dette med Ro, det bliver i Længden værst for de Herrer selv, at de fuldstændig rolig overlade Valpladsen til de andre.